

РЕШЕНИЕ

№ 1507

гр. София, 05.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 15.02.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Мирослава Керимова

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Димитров, като разглежда дело номер **405** по описа за **2013** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1, изр. II от ЗАНН.

С решение от 01. 12. 2012 г. по НАХД № 8972 / 2012 г., Софийски районен съд, НО, 106 състав е отменил наказателно постановление (НП) № F 001331 / 05. 03. 2012 г., издадено от директора на офис „Център” при ТД на НАП С., с което на Г. А. П., е наложена глоба в размер на 50 лв., на основание чл. 355, ал. 1 от КСО, за нарушение на чл. 3, ал. 1, т. 2 от Наредба № Н-8 / 29. 12. 2005 на МФ, във вр. с чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО.

Срещу така постановеното решение, е постъпила касационна жалба от пълномощник на ТД на НАП С., в която се моли решението да бъде отменено като незаконосъобразно и необосновано, поради нарушение на материалния закон.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата по изложените в нея съображения.

Ответникът, не се явява и не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

За да постанови решението си, районния съд е събрал като доказателства по делото писмените доказателства, представени с наказателното постановление, както и

медицинска документация относно здравословното състояние на наказаното лице.

Пред настоящата инстанция не са представени нови писмени доказателства.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите и правните констатации на районния съд.

Обжалваното наказателно постановление е издадено затова, че на 07. 02. 2012 г., в [населено място], офис „Център” на ТД на НАП С., по повод подадена от жалбоподателката декларация образец № 1, за периода 01. 12. 2011 г. – 31. 12. 2011 г., се установило, че лицето не е подало такава декларация в законоустановения срок за това – не по-късно от 10 дни след внасянето на дължимите авансово осигурителни вноски за съответния месец, като задължението за внасяне е било до 10-то число на месеца следващ месеца, за който се дължат, т.е. за периода 01. 12. 2011 г. – 31. 12. 2011 г., , тъй като вноските са платени на 21. 01. 2012, крайния срок е 31. 01. 2012 г. и в конкретния случай закъснението е от 7 дни.

На същата дата бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/, връчен срещу подпис на жалбоподателката, в който нарушението било квалифицирано като такова на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, във вр. с чл. 2, ал. 1 и чл. 3, ал. 1, т. 2 от Наредба № Н-8 от 29. 12. 2005 г.

При тази фактическа обстановка настоящият състав споделя изцяло констатациите на СРС, че макар и да е осъществен състава на конкретното административно нарушение, следва да се приложи нормата на чл. 28 от ЗАНН.

След като не е извършил преценка, относно наличието на маловажен случай, органа е допуснал съществено нарушение на административнопроизводствените правила, водещо до отмяна на обжалваното наказателно постановление, тъй като преценката за маловажност се прави по законосъобразност и подлежи на съдебен контрол, на основание Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. на тълк. н. д. № 1/2005 г., НК.

Действително, в случая е налице някакво нарушение, но същото не е съществено и по никакъв случай не се е отразило държавния фиск, тъй като видно и от самото наказателно постановление, дължимите осигурителни вноски са внесени, а само лицето е закъсняло с подаването на декларация за това. Закъсненението от 7 дни, по никакъв начин не е застрашило обществените нарушения, поради което така извършеното нарушение е маловажно.

В същото време, от страна на районния съд, е извършен задълбочен и прецизен анализ на предпоставките за прилагане на маловажен случай, които настоящата касационна инстанция напълно споделя. Наличието на маловажен случай се преценява за всяко административно нарушение конкретно и същото не зависи от състава на нарушението. В конкретния случай, безспорно е установено, че макар и да е налице нарушение същото е толкова несъществено и предвид липсата на настъпили вредни последици, поради което правилно е приложена разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН.

Освен изложеното по-горе, съдът намира, че и наказателното постановление, е издадено от некомпетентен орган. Видно от самото НП, същото е издадено от директора на офис „Център” при ТД на НАП С., въз основа на Заповед № ЗЦУ -28 / 06. 01. 2010 г. на изпълниелния директор на НАП. Видно от тази заповед, наказателните постановления, с които се налагат наказания по чл. 355 от КСО, какъвто е и настоящия случай, се издават от териториалните директори на НАП, техните заместници, както и директорите на дирекция „ГДО” и „СДО”. Директорите на офиси при ТД на НАП са упълномощени да издават единствено наказателни постановления по чл. 103 и чл. 104 от ЗЗО, чл. 31 от ЗГВРСНР и чл. 264 и чл. 276 от от

ЗКПО, поради което при издаването на настоящото наказателно постановление, директора на офис „Център”, е излязъл извън рамките на делегираните му правомощия.

При така установеното, касационният съд намира, че обжалваното решение, е законосъобразно и не са налице касационни основания за неговата отмяна, поради което следва да бъде оставено в сила

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град - II касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 01. 12. 2012 г. по НАХД № 8972 / 2012 г., на Софийски районен съд – Наказателно отделение – 106-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.